

Emin Çölaşan

Bu kafaları iyi tanıyın

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı yasal ve anayasal yetkisini kullanarak AKP için kapatma davası açtı. Böylece görevini yerine getirdi. Şimdi bu işin ön sırasında iki isim var. Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan. Bunların geçmişini ve kafa yapılarını iyi bilmek, iyi irdelemek gerekiyor. İşte o zaman karşımıza korkunç bir tablo çıkıyor. Önce (Burada 20 Şubat 2008 günü çıkan yazımda da vurguladığım örneği yineleyerek) Abdullah Gül'den başlayalım.

Elimde "Türkiye'nin Milli Bütünlüğü ve Güvenliği" isimli bir kitap var. O günlerde Refah Partisi milletvekili olan Bay Abdullah Gül, düzenlenen bir seminerde konuşma yapıyor. Öteki konuşmacılar gibi, onun da sözleri banttan çözülüp kitap haline getiriliyor. Şimdi devletin başına terfi ettirilen, MHP oyları ile Cumhurbaşkanı yapıp Atatürk'ün makamına oturtulan bu şahsın söylediklerine bir bakalım...Bakalım da, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından açılan davada ismi geçen şahsın kafasının ardındakileri biraz olsun görelim. Beyefendi konuşuyor. Özetliyorum:

"Yüzyıllardır bu coğrafyada yaşayan insanlarımızın İslami değerlerle yoğurulduğu, İslami değerlerle kimliğini bulduğu apaçık bir gerçek. (Türklük gibi bir kavram kafasında yok!) Bugün Türkiye'de bir sistem bunalımı var. Kendi bünyesine uymayan, kendi değerlerine zıt ve zoraki uygulanmaya çalışılan ve halka zorla diretilen bir sistem. (Laik Türkiye Cumhuriyeti'ni kastediyor.) Bu sistemin bünyemize ne kadar zıt olduğunu görüyoruz. Halkına zıt, halkı ile barışık olmayan, ona düşman bir sistem içerisindeyiz." (Cumhuriyet rejimi!)

İnciler döktürmeyi sürdürüyor:

"Hepinizin bildiği gibi cumhuriyetçilik, milliyetçilik, halkçılık, devrimcilik, devletçilik ve laiklik olarak bunları özetleyebiliriz. Ama işin ilginç yanı şu ki, bu milletin halkı, bu millet bir araya gelip de biz devletçi olalım, biz laik olalım, biz milliyetçi olalım diye böyle bir karar vermemişler. Bu ilkeler hep bu halka bir zorlatma şeklinde dayatılmış ve uzun süre öyle devam etmiş. Tam halka zıt bir yönetim. Türkiye'nin bir Irak'a, Libya'ya benzeyen çok yanları var. Neden? Aynı tek adam pozisyonu. (Atatürk'ü Saddam ve Kaddafi ile kıyaslamaya yelteniyor.) Bugün gidin, Irak'ta da, Libya'da da, Suriye'de de tek insanın resimleri vardır her yerde. Her yerde tek insanların heykelleri vardır." (Fakat korkusundan Atatürk'ün adını ağzına alamıyor!)

Sonra milliyetçilik konusundaki engin görüşlerini açıklamaya başlıyor:

"Milliyetçilik öyle olmuş ki, Türkçülük şeklinde alınmış. Mesela bunları açık söylemek zorundayım, 'Ne Mutlu Türküm diyene' lafını tutup her yere yaza yaza Türkiye aslında ilkel bir hale dönmüştür. (Bu fikirleri taşıyan şahıs MHP desteği ile Çankaya'ya çıkarıldı.) Şimdi ne gariptir ki seyahat ederseniz Doğu ve Orta Anadolu'ya geldikçe 'Önce Vatan' yazdığını (görürsünüz), batıya gittikçe hiç rastlamazsınız bunlara. Yani bunlar zorla, halkın kendi inanç değerleriyle bütünleşmeyen bir dünya sistemini halka zorla kabul ettirmektir." (Önce Vatan ilkesini bile reddetmekten sıkılmıyor. İşin matrak tarafı, bu şahıs şu andaki konumu nedeniyle Başkomutan! Allah selamet versin.)

Daha sonra din konusunda ahkam kesmeye başlıyor:

"Şu da bir gerçek ki, en birleştirici unsur din olmuştur. Ama Türkiye'de resmi ideoloji tarafından devamlı tehdit altına alınmış. (İnsaf, insaf, Allah'tan kork.) Türkiye'nin bütünlüğünü tehdit eden, en ziyade tahribatı vermiş olan sistemin ilkelerinden birisi de LAİKLİK ilkesidir, LAİKLİK olayıdır. Din ve din dediğimiz İslam, Türkiye'de potansiyel tehlike olarak görülmüştür. Maalesef Türkiye bunun örnekleriyle doludur. Zaten Türkiye'de en çok çiğnenen şey hukuk olmuştur.

Bu din düşmanlığını esas alan ve hukuk tanımayan uygulama, İslam inancı ve ahlakı ile yoğurulmuş halkımızı da tabii dışlamıştır. Özellikle onu kendi hayatında yaşamak isteyen insanları devamlı dışlamış, devamlı bunlara karşı kapılar kapatılmıştır.” (Geçmişte Laiklik karşıtı olduğunu söyleyen şahıs, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından açılan davaya şimdi tepki gösterebiliyor!)

Sonra sözü sıkmbaşa getiriyor:

“Üniversitelerdeki bugünkü durum. Şimdi siz bunu hangi demokrasi ile, hangi hukuk nizamı ile, hangi insan hakları ile bağdaştırabilirsiniz? Sadece kılık kıyafetinden dolayı, sadece dini inançlarından dolayı üniversite kapılarından geri çevrilen, diplomaları verilmeyen bir sürü Türkiye’nin genç kızları.” (Anımsayın, karısını sıkmbaş fotoğrafla üniversiteye kaydettirmek istemiş, bu istem geri çevrilince karısına Türk devleti aleyhine AİHM’de dava açtırmış ve 100 bin dolar tazminat istemişti. Başkaları tarafından açılan türban davalarının kaybedilmesi üzerine davayı geri çekmek zorunda kalmışlardı. Bunlar böyledir.)

Cumhurbaşkanımız ve Başkomutanımız Abdullah Gül daha sonra irtica nedeniyle TSK’dan çıkarılan subaylardan dem vurmaya başlıyor:

“Dini inançlarından dolayı, dindar olan bir subaya da siz eğer kendi ordunuzda hayat hakkı vermiyorsanız, çeşitli dolaylı yollarla bunu açıkça söylemeden onu eğer safdışı ediyorsanız, sanki safra atar gibi, sanki ajan yakalamış gibi onları eğer ayıklıyorsanız, siz o zaman bu ülkenin bütünlüğünü, bu ülkenin devamını nasıl temin edersiniz.” (Türk Ordusunun başkomutanlık makamı şimdi bu kafaya emanet!)

Beyefendi konuşmasını kafasındaki “Osmanlılık” ve “İkinci Cumhuriyetçilik” kavramlarına övgü düzerek bitiriyor:

“Bu açıdan bu ikinci cumhuriyet, yeni Osmanlıcılık kavramlarının ve bu tartışmaların ortaya gelmesini ben çok sağlıklı olarak görüyorum ve geleceğe çok ümitle bakıyorum.”

VE TAYYİP!

Partisi hakkında Anayasa Mahkemesinde açılan davada ismi baş sırada yer alan, partisini laikliğe karşı bir odak haline getirdiği Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından vurgulanan Tayyip de, AKP öncesinde çok hızlı arkadaşlardan biri! Sözlerini yine belgeden, "İkinci Cumhuriyet Tartışmaları Röportajları" isimli kitaptan yayınlıyorum. Bu bir soru cevap. Kendisiyle söyleşi yapılıyor, sorular soruluyor ve yanıt veriyor. Özetliyorum. İlk sözleri Abdullah Gül'le aynı doğrultuda:

"Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihine çok kestirme bir biçimde kuşbakışı baktığımızda, rejimin yüz aklığı ile çıktığını söyleyemeyiz."

Sonra bombayı aniden patlatıyor. Şimdi "Demokrasi" nutukları atan, özgürlüklerden dem vuran Tayyip'in şu sözlerini lütfen çok dikkatle okuyunuz...Çünkü gerçek niyeti burada yatıyor:

"Demokrasi bugüne kadar bazen bir amaç, bazen bir araç olarak görülmüştür. Bize göre demokrasi ancak bir araçtır. Hangi sisteme gitmek istiyorsanız, bu düzenlerin seçiminde bir araçtır. (Örneğin şeriat rejimine demokrasiyi araç olarak kullanarak gideceksiniz!) Eğer halk totaliter bir rejim istiyorsa buna SAYGI duymalıyız." (Evet, aynen böyle diyor.)

Sonra sıra hukuk, Kemalizm ve dine geliyor:

"Hukuk halka sorulmadan bir yerlerden aktarılmış ve zorla halka dikte ettirilmiştir. Çağdaşlık anlayışı, ahlak anlayışı vesaire. Hatta Türkiye din konusunda kendisine din olarak Kemalizmi almış ve başka hiçbir dine hayat hakkı tanımayarak kitlelere zorla dikte etmiştir. (İnsaf, insaf, bunları söylerken Allah'tan kork, kuldan utan.) Bütün bunlardan sonra Türkiye'nin yarınında artık Kemalizme veya başkaca herhangi bir resmi ideolojiye yer yoktur. Kemalizmin kendini yeniden üretmesi söz konusu değildir." (Gün geldi, Başbakan olup yetkileri ele geçirdi. Şimdi neler yaptığının, neyin peşinde koştuğunun kanıtlarını işte bu sözleri ile veriyor.)

Peki ama Tayyip nasıl bir devlet kavramının peşinde? Bu soruya da yanıt veriyor:

“İslamın devlet planı içinde düşünüyorum. Biz müslümanlar için din İslamdır. En üst belirleyici İslamın ilkeleridir. Her şey ona göre belirlenir.” (İşte gerçek Tayyip bu. Şimdi belli yerlere geldiği için bu kadar açık konuşamıyor...Ve hakkında dava açıldığında entel-liboş-dönek-şeriatçı korosu yaygarayı koparıyor.)

Konumuzun biraz dışında olacak ama, Tayyip bu söyleşide Hristiyan ülkelere acayip biçimde bindiriyor:

“Bizim açımızdan önemli bir başka konu da, ‘büyük abi’ ailesini oluşturan devletlerin tamamının Hristiyan olmalarıdır ve ısrarla Müslüman ülkelerde istikrarsızlık ve iktidarsızlık peşinde koşmalarıdır.” (Şimdi Tayyip, o zaman suçladığı Hristiyan ülkelerin, ABD ve AB’nin güdümüne girmiş, yasaları onların istediği doğrultuda değiştiriyor, yenilerini aynı istem doğrultusunda çıkarıyor, onlardan direktif almaktan sıkılmıyor. O halde hangi Tayyip? Geçmişte bu sözleri söyleyen mi, bugün bunları yapan mı? Bu çelişkisini anlatacak yüreğe sahip mi? Elbette değil.)

ŞİMDİ KONUŞSUNLAR BAKALIM!

Size geçmişte Abdullah Gül ve Tayyip’in sözlerinden örnekler verdim. Hem de belgelerden, kitaplardan. Bunlardan biri bugün Cumhurbaşkanı, öteki ise Başbakan. Türkiye’yi bu iki kafa yönetiyor. Ne yazık ki Türkiye Cumhuriyeti bunların eline geçti.

Yargıtay Başsavcısı bunların da isimlerinin başrolde olduğu bir iddianame hazırladı ve Anayasa Mahkemesinde dava açtı.

Şimdi bu şahıslardan beklenen üç ayrı seçenek var:

1- Açıklama yapar ve derler ki “Biz o zaman öyle düşünüyorduk, laiklik ilkesine, Atatürkçülüğe falan karşı çıkıyorduk, din devleti istiyorduk ama şimdi değiştik. Artık öyle düşünmüyoruz.” (Belki birileri inanır!)

2- Açıklama yapar ve derler ki “Evet, bugün de aynı şeyleri düşünüyoruz. O sözlerimizin arkasındayız. Ancak kaderin cilvesiyle sorumlu yerlere geldiğimiz için bu sözlerimizi artık o kadar açık söyleyemiyoruz. ” (İşte bunu yapamazlar!)

3- Suskun kalırlar...Çünkü bu konuda söyleyecek sözleri yoktur. Aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık hikayesidir...Ve suskun kalmaya elleri mahkumdur. Hesaplarını Yüce Divan önünde vereceklerdir.

Bir Cumhurbaşkanı düşünün, yakın geçmişte Osmanlılık kavramına, İkinci Cumhuriyet safsatasına bile övgü düzüyor. Atatürk’ü Saddam, Kaddafi gibi katil ve soytarılarla kıyaslıyor. Atatürk’ün ‘Ne Mutlu Türküm Diyene’ sözünü İLKELLİK olarak tanımlıyor, Cumhuriyet rejimi ve anayasanın vazgeçilmez ilkesi olan laikliğe karşı çıkıyor.

Bir Başbakan düşünün, ‘Bizim için demokrasi bir amaç değil, hangi sistemi istiyorsanız ona gitmek için bir araçtır’ diyebiliyor. Nereye, hangi rejime ulaşmak için araç! Bir Başbakan düşünün, ‘Halk totaliter rejim isterse ona saygı duymalıyız’ diyor ve şimdi demokrasi nutukları atıyor...Ve itiraf ediyor: ‘Ben (Türkiye’yi) İslamın devlet planı içinde düşünüyorum.’

Bunların kafa yapısını kendi sözleriyle belgeliyorum. İnkâr edemezler. Zora girdiklerinde herhangi bir açıklama yapamazlar. Dava da açamazlar.

Peki bunlar günümüzde değişti mi? Asla! Kafalar aynı...Ve işin acı yanı, Türkiye’yi şimdi bunlar yönetiyor. Biz bu kafalara emanetiz!

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı davayı boşuna açmadı. Abdurrahman Yalçinkaya haksız mı?

Emin Çölaşan 24 MART 2008 GAZETEPOR
<http://www.gazetepor.com.tr/>